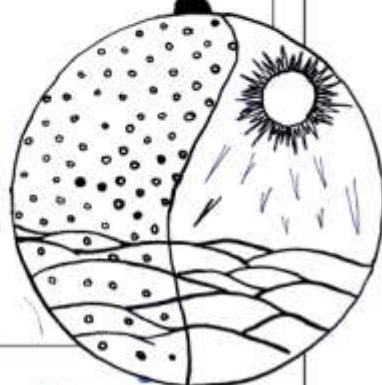

RYBÍ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 12 ÚNOR
2014

ZŠ V RYBNÍČKÁCH 31/1980, PRAHA 10
ŠKOLNÍ ROK 2013/2014

OBSAH:

ŽIVOT VE ŠKOLE V PROSINCI, LEDNU A ÚNORU	2
MIMOŠKOLNÍ AKCE	4
STRÁNKA PRO EKOŠKOLU	6
CO NÁS BAVÍ, CO NÁS ZAJÍMÁ - REPORTÁŽE.....	8
LITERÁRNÍ PŘÍLOHA	13
ZÁBAVA	17

ŽIVOT VE ŠKOLE:**VÁNOČNÍ TRHY**

Dne 10. prosince pořádala naše škola **vánoční trhy**. Konaly se od 13:30 a byly tu různé stánky. Nechyběly ani koledy v podání žáků druhého stupně a občerstvení. Na trzích byly výrobky, které vyráběly třídy prvního i druhého stupně, děti z družin i výtvarných kroužků - keramiky i pletení košíků. Například svíčky, keramické rybičky a hvězdy, sněhuláčky, náušnice a mnoho jiného. Prodávali žáci 8. a 9. tříd. Akce se velmi vydařila a prodalo se mnoho věcí celkem za 15 000,- Kč.

K. Truchlá, V.Svoboda a F.Drenovac, VI.A

MERRY CHRISTMAS

V pátek 20. 12., poslední den školy v tomto roce, ráno před vyučováním **zpívali** žáci a žákyně 2. stupně naší školy písně **v anglickém a německém jazyce**. Přišli se podívat i učitelé. Zpívaly se písně jako například Jingle Bells, Silent Night a We Wish You A Merry Christmas. Mně se

to celkem líbilo a myslím, že to mělo úspěch. - A.Fenclová, VI.A

VÁNOČNÍ BESÍDKY

V pátek 20. prosince jsme měli v naší třídě besídku. Bohužel jsme měli před besídkou ještě tři vyučovací hodiny. Mezitím se pod stromečkem přihnulo mnoho dáreků. Pověštinou to byly malé dárky. Po třetí hodině se začalo oslavovat. Na stolech se objevilo mnoho jídla i pití. Během oslavování se rozdávaly dárky. Paní učitelka jich měla nejvíce. Nejvíce zábavy jsme si užili během třetí a čtvrté vyučovací hodiny, kdy se hrály různé hry.

K. Heislová, VI.A

LEDEN - ZÁPIS DO PRVNÍCH TŘÍD

Ve dnech 15. a 16. ledna proběhl na naší škole zápis do prvních tříd pro školní rok 2014/2015. K zápisu se dostavilo osmdesát sedm dětí, které v příštím školním roce nastoupí do prvních tříd. Pro zájem rodičů se budou otevírat tři první třídy. (red)

BIBLIOBUS OSKAR VE 2. POLOLETÍ

Jak jste již mohli číst v minulém čísle, od října jezdí k naší škole opět pravidelně jednou za měsíc bibliobus pražské Městské knihovny. Mezi 13:00 a 15:00 hodinou mohou děti navštívit knihovnu přímo před školou třeba při cestě ze školy. Další výhodou je, že knihovnu navštěvují i žáci z družiny. Knihovníci mají i zkušenosti s tím, že knihy vrací přímo rodiče, když čekají na své děti před školou. Kalendář s termíny pro druhé pololetí: 17.2., 24.3., 14.4., 19.5. a 16.6. Přikládáme návštěvnost Oskara k 2.12.2013:

zalogovaných čtenářů: 45/ nově zapsaných: 2 / půjčeno knih čj/aj: 75/14 (Darina Pávková)

Oskar – nový bibliobus Městské knihovny v Praze přiváží knihy, komiksy, hudbu, mluvené slovo. Nabízí připojení k internetu, obraz a zvuk, hraní výukových her na tabletách nebo nejlepší stolní hry.

ŽIVOT VE ŠKOLE

V sobotu 23. listopadu 2013 jsme se žáky cizinci v rámci výuky čeština pro cizince prožili **sportovní dopoledne** v tělocvičně naší školy a v **bowlingové herně** ve Strašnicích. Nejprve jsme si společně představili sportovní nářadí (tyče na šplhání, žebřiny, žíněnky, lavičky, švédské bedny) a náčiní (velké míče, švihadla, obruče), které tělocvična nabízí. Na stanovištích si žáci vyzkoušeli, co umí a poté

následovala opičí dráha, která prověřila mrštnost všech sportovců. Po krátké svačině jsme se přemístili na bowling, kde jsme příjemně strávili hodinu sportem, který byl pro některé úplnou novinkou. Odměna pro všechny zúčastněné byla návštěva cukrárny Světozor, kde si všichni vyzkoušeli objednat pamlsků podle své chuti. Sportovního dne se zúčastnilo 12 dětí a 4 pedagogičtí pracovníci.

(Martina Maříková)

V hodinách **anglické konverzace** každý měsíc žáci probírají jedno téma. V prosinci jsme začali téma "Zábava, kultura a hudba". Právě pro toto téma jsem vybrala metodu skupinové práce. Během vypracovávání projektů žáci společně hledají znění nových slovíček a tak se vlastně přirozeně učí slovní zásobu daného

tématu. Zde vidíte, jak žáci na projektu pracují společně, vzniká jim přímo pod rukama... Žáci třídy V.B si zahráli divadlo v angličtině. Moc si to užívali. Byli opravdu výborní a zahráli představení zcela bez nápovědy.

(Darina Pávková)

MIMOŠKOLNÍ AKCE:**SPORT:**

Dne 12. listopadu jsme šli se školou na obvodní kolo Orion Florbal Cupu. Sraz jsme měli před školou o sedmé hodině ranní. Byli jsme nominováni do reprezentace žáků 6. a 7. tříd naší školy v kategorii .... žáků. Toto kolo se konalo v Základní škole Pod Oborou v Uhříněvsi. Jeli jsme metrem A na zastávku Depo Hostivař, a pak autobusem na zastávku

Picassova. První zápas s domácí školou jsme jasně ovládli. Vyhráli jsme 6:2. Druhý zápas jsme remizovali 1:1 a to nám stačilo na postup do finále. V něm jsme nakonec skončili druzí. Radovali jsme se z druhého místa a vraceli se do školy s dobrým pocitem.

J.Kyncl, M. Klikar, VI.A

Mikuláš na 1.stupni 6.prosince

Vánoční zpívání 18.12. ve strašnickém kostele

ZPÍVÁNÍ V KOSTELE

Dne 18. prosince v 16 hodin se jako každý rok konalo školní zpívání v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie ve Strašnicích. Koncert si přišlo poslechnout mnoho lidí, rodičů i učitelů. Nejprve začal sbor prvního stupně. Ten zazpíval asi šest písniček. Poté jsme zpívali my - sbor žáků a žákyň druhého stupně od 6. do 9. tříd. Zpívali jsme osm písniček. Když jsme dozpívali, obdrželi jsme veliký potlesk, všem se to velice líbilo.
K.Michelová, VI.A

VÁNOČNÍ KONCERT

Naše spolužačka Nora Ripamonti měla hudební koncert a všichni podpořili návrh paní učitelky, že ji půjdeme povzbudit. Koncert se konal 12.prosince v divadle Bez zábradlí, kam jsme dojeli metrem, a taky jsme koupili Noře květinu. Program byl rozdělen na dvě části. První část sestávala z Vánočních koled a písní, druhá pak byla kompozice se schématem vesničky, ve které žil skladatel Jakub Jan Šimon Ryba

(Česká mše vánoční). Vystupovalo tam mnoho dětí, které tam zpívaly a přitom hrály různé scénky, a jako doprovod jim hrál muzikant na malé varhany. Zpívaly vánoční koledy a předváděly staré zvyky a zimní radovánky. Bylo to moc hezké. Představení se nám moc líbilo. Pokud půjdete na toto představení, tak si to určitě užijete jako my.

T. Plátenková a J.Šmejkal, V.A

OLYMPIÁDY A PYTHAGORIÁDA

Během ledna a února na škole proběhla školní kola olympiád. Žáci, kteří se umístili na prvních dvou místech, mohou postupit do obvodních kol. V **olympiádě z českého jazyka** to jsou: T. Pískačová, A.Marková (IX.B), z **dějepis**u J.Koblasa (IX.B), F.Fořt (IX.A), v olympiádě ze **zeměpisu** V.Krejčárek a M. Svatoš (VI.B), .M.Ráž a J.Ohrazda (VII.A). Na začátku února proběhlo na naší škole školní **kolo biologické olympiády** v kategorii D (VI.a VII.ročník). Letošní téma je „Světlo a barvy v přírodě“. Celkem se zúčastnilo 14 řešitelů. Nejúspěšnější řešitelé: L. Homolka (VII.A), V. Nedvídek (7.B), M.Bošek (VII.B), J. Ryabyts (VII.A), J. Kohout, (VII.A), R. Sedláková (VII..B) a O.Micková (VI.B). (Hana Kosová)

Dále se vybraní žáci pátých až osmých ročníků zúčastnili školního kola matematické „**Pythagoriády**“. Na předních místech se umístili: M.Budský /14 bodů/, M. Bučány /12 b./, T. Krejčí /11 b./, P. Tomek /10 b/, D.Šalanda /9b./ (všichni V.A); dále M.Ačamovič (VI.B), V.Dostál, M.Novotný (VI.A), R.Sedláková, Z. Xuan a L. Pečenka (VI.B). Všem úspěšným řešitelům gratulujeme! (red)

Vánoční trhy 10.12.

Školní kolo biologické olympiády

Leden - návštěva MŠ v prvních třídách

Výuka cizinců

STRÁNKA PRO EKOŠKOLU

„**Ecoteam**“ je součástí programu **Ekoškola**, který se snaží přispívat k čistotě naší planety. Zaměřujeme se na třídění odpadu ve třídách, dodržování hygieny na toaletách, na šetření papírem, vodou, elektřinou apod. Nyní se zaměřujeme na třídění papíru a plastů:

Papíry: pokreslené papíry určené na vyhození nemačkáme, netrháme, ale skládáme neporušené. S papíry na utření rukou šetříme, ať nejsou přeplněné koše v učebnách ani na WC.

Plasty: kelímky od jogurtů vymývejte, aby ve třídách nezapáchaly.

Na toaletách: zachovávejte čistotu, splachujte, ucpaný záchod nahlaste učitelce, neplýtvajte papíry na utírání rukou a nevyhazujte mimo koš.

V každé třídě je od Ecoteamu **zelený koš**, který je určen ke třídění plastů. Když nevíte, kam který odpad patří, zeptejte se zástupce Ecoteamu, který vám poradí. Komise složená z členů Ecoteamu kontroluje, jak se třídí odpad v jednotlivých třídách.

Tabulka – vyhodnocení:

Třída	A	B	C
1.	1	1-	4
2.	2-	2+	1
3.	1	3+	-----
4.	3-	3+	-----
5.	3+	4+	-----
6.	3	2	-----
7.	2-	2	-----
8.	2	1	-----
9.	3-	1	-----

15.-16.ledna – zápis prvňáčků

Za Ecoteam Zuzana Pelikánová, IV.A

ŠKOLA A MY

Škola v přírodě

V sobotu ráno 16. listopadu jsme odjížděli na školu v přírodě. Sraz jsme měli, jako vždy, ve 12 hodin před školou, odkud naše autobusy zamířily na Černou horu do Horského hotelu, kde jsme byli ubytováni. Den příjezdu rychle uběhl, neboť po rozdělení pokojů, jsme si vybalili věci a rovnou šli na večeři.

Celý pobyt jsme měli rozdělený na učení, hry a procházky či túry. Nechyběla ani diskotéka a poslední den pobytu i pyžamová párty. Počasí nám moc nepřálo, až na středu, kdy napadlo hodně sněhu, takže jsme celé dopoledne byli venku,

stavěli jsme sněhuláky, koulovali jsme a užívali si zimních radovánek.

Během procházek a túr jsme byli na Pražské boudě, prošli jsme okolí Černé hory, podívali se i na Kolínskou boudu. Hráli jsme různé týmové hry, hledali „kešky“, pořádali závody v okolí hotelu a soutěže. Účastnili jsme se přednášky pracovníků KRNAP, zopakovali se základy první pomoci a taky viděli např. film Království lesních strážců.

Všem nám chutnalo, protože paní kuchaři vařili moc dobře a celou školu v přírodě jsme si všichni pořádně užili. Byla to veliká zábava.

Jessica Jirůtková, V.A

Vyprávění o škole

Od první třídy jsem chodila do ZŠ Břečťanová. S paní učitelkou Nehasilovou (třídní učitelka) jsme pořád jezdili na výlety. Dostávali jsme domácí úkoly asi jen 3 krát za měsíc. V první a druhé třídě jsme měli paní učitelku Kunzovou. A od třetí třídy nás učila paní učitelka Nehasilová. V polovině čtvrté třídy se všichni změnili. Poté, co už jsem s rodiči byla rozhodnutá, že přestoupím na jinou školu, tak už to bylo horší. Když to paní učitelka řekla před celou třídou, že jdu do jiné školy, připadalo mi, jako by už se mnou nikdo nechtěl kamarádit. Ale některé kamarádky mi z této třídy zůstaly. Chodíme spolu na sportovní kroužek. Z této školy jsem odešla 29. listopadu 2013 a do nové školy jsem přišla 2. prosince 2013.

Ve vaší škole se mi strašně líbí. Vaše škola je o něco dále od našeho bydliště, ale to mi nevadí. A také se mi líbí, že je škola v jedné budově a nemusí se přecházet z jednoho pavilonu do druhého. Myslím si, že tady se hodně věcí naučím.

Karolína Pilařová, V.A

Vánoční besídka

Před Vánoci jsme měli ve třídě naši oblíbenou besídku. Byl poslední den školy. A tak jsme si vzali cukroví, dárky, sladkosti a paní učitelka koupila šampaňo. Nejprve jsme si četli Bylo nás pět a tajně jsme brali ze stolu cukroví. Pak jsme o přestávkách svačili opět jedli cukroví a tajně študovali dárky. Když zazvonilo, dali jsme si šampaňo a začaly se rozdávat dárky.

Lukáš s Maxymem je poctivě rozdávali a my je rozbalovali - no spíše trhali. Rozdaly se dárky a každý se chlubil, že má to a to. Každý dostal plno dárků! I od paní učitelky. Paní učitelka nám dala pěknou a zajímavou knihu Bájná země Deltora. Každému dala jiný díl a tak jsi je musíme vzájemně popůjčovat. Nakonec jsme se rozloučili, popřáli si hezké Vánoce a bohatého Ježíška a běželi jsme domů.

D. Prouzová, V.A

CO NÁS BAVÍ, CO NÁS ZAJÍMÁ... /REPORTÁŽE/

Jak jsem prožil minulý týden

Minulý týden, bylo to šestnáctého listopadu, odjela moje třída V.A na školu v přírodě. Já jsem nejel. Proč? Protože se připravuji na violoncellovou soutěž.

Připravovat se na takovou

soutěž je pěkná dřina. Zatímco moji spolužáci dýchali v lese čerstvý horský vzduch, já seděl za nástrojem a cvičil a cvičil. K tomu všemu jsem dostal šílenou rýmu, tak mi tekly nudle, slzy, jen na krev nedošlo.

Nevím, jestli tušíte, co takové cvičení obnáší. Každý den několik hodin trénujete znovu a znovu stejné noty, pasáže, lámáte si ruce na hmatníku i na smyčci. Bolí to. Bolí vás ruce, záda, ramena, zápěstí, už nemůžete, ale pořád musíte hrát dál. Ona totiž taková hra na smyčcový nástroj je asi to nejtěžší, co v hudbě může být, protože na hmatníku nemáte žádnou oporu a ty čtyři struny musíte v hlavě zvládnout tak, aby se prsty přesně strefovaly, abyste nakonec tu skladbu dokázali přednést.

Je to stejný trénink, jako u sportovců, ale s tím rozdílem, že nemáte maséra, psychologa, trenéra a spoustu technických pomůcek. Máte jenom kus dřeva, čtyři dráty, část koňského ohonu a hlavně svoje ruce, uši a hlavu.

Vždycky, když maminka zavelela: „Matěji, jdeme cvičit!“, zvedl se mi žaludek, pak jsem dostal hlad a žízeň, potom musel na záchod a nakonec jsem si znovu sedl za nástroj (asi o půl hodiny později, než bylo domluveno) a začal hrát.

Je to prostě makačka. Jenže, všichni odborníci o mně tvrdí, že jsem velký talent, a že když jsem ten talent, o to víc musím pracovat. A co mi to přináší? No, vlastně nic moc, ale když hraju koncert a lidem se to líbí, i těm co mě neznají a nerozumí tomu, je to hezký pocit.

Takže celý minulý týden jsem takhle makal a makal a myslel na své spolužáky. Nejhorší na tom je, že i přes tu tvrdou práci to nemusí vyjít na 100%, že na soutěži budu nejmladší (zase) a že nakonec odměnou mi možná bude jen dobrý pocit z vykonané práce. Ale ta hudba za to stojí.

Josef Matěj Švec, V.A

- dvojnásobný vítěz Vychytilovy violoncellové soutěže, 3. na mezinárodní soutěži v Liezenu v Rakousku, 2. na soutěži Praha 10 má talent, kde hrál za svoji ZŠ V Rybníčkách.

F.Mošanský, V.B

Dětská opera Praha

Už dva roky jsem členkou pěveckého souboru Dětská opera Praha, jehož ředitelkou je paní Jiřina Marková, bývalá sólistka opery Národního divadla. V tomto sboru samozřejmě zpíváme, ale také tančíme a recitujeme. To, že jsme děti, neznamená, že zpíváme jenom dětské písničky, zpíváme i části klasických hudebních skladeb – oper. Spolupracujeme s choreografem, máme svoji kostymérku, svoji maskérku a manžel paní ředitelky se nám stará o kulisy.

V současné době máme dvě nová představení. Jedno se jmenuje „Opera nás baví“, to je cyklus, v němž Národní divadlo představuje různé hudební skladatele, druhé se jmenuje „Jedeme

vlakem“ a jsou v něm písničky od pánů Svěráka a Uhlíře.

Nás soubor je ale známý hlavně nastudováním dětské opery Hanse Krásky „Brundibár“, kvůli které celý sbor vlastně původně vznikl.

Naším největším úspěchem v poslední době bylo uvedení díla Carla Davise „Poslední vlak do zítřka“, které jsme zpívali na podzim s Českým národním symfonickým orchestrem v Obecním domě a dirigoval ho sám autor. Zpíváme tam o židovských dětech, které se za druhé světové války zachránily tak, že odjely speciálními vlaky do Anglie. V lednu 2014 natočíme tuto skladbu na CD v angličtině.

Nora Ripamonti V. A

E.ON Junior Cup

Již od čtyř let hraju fotbal v oddílu ČAFC Praha. Hrajeme třikrát týdně na krásném hřišti blízko potoka Botiče u Hamerského rybníka.

Protože náš team patřil mezi nejlepší, dostal pozvání k účasti na E.ON Junior Cupu 2013. Na turnaji soutěžilo mnoho družstev z celé České republiky. Sehráli jsme asi 14 zápasů, z toho jsme pouze jednou prohráli. Většinu zápasu jsme vyhráli nebo jsme remizovali. Celkově jsme skončili na druhém místě. I když jsem obránce, tak se mi podařilo vstřelit jeden parádní gól. Nastřelil jsem břevno a míč se odrazil přímo do branky.

Byl to velký úspěch pro náš team. Všichni jsme dostali stříbrné medaile. Byl to pro mne velký fotbalový zážitek.

Marek Vojáček, V.A

První hodina baletu

Jednou, když jsem se koukala na film o baletu, tak jsem chtěla chodit na balet. Moje sestřenice Linda s mojí maminkou mě po té přihlásily na kroužek baletu. Na první

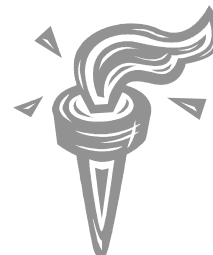
hodinu mě doprovázela Linda. Měla jsem krásnou růžovou sukénku a baleríny na balet. Nejdříve jsme musely čekat na jednu

slečnu, která nás odvedla do třídy. Bylo nás tam deset holčiček v podobném věku jako já. Nacvičily jsme základní kroky, hrály i na babu. Ze začátku jsem se trochu styděla, protože jsem se bála, že tam budou i kluci. Byla jsem moc ráda, že jsem začala chodit na balet. Skamarádila jsem se s dalšími kamarádkami.

Mai Chi Chudáčková, V.B

OLYMPIÁDA

Olympijské hry jsou hromadná sportovní soutěž v mnoha různých disciplínách. V roce 1896 se konaly první letní novodobé olympijské hry. Zimní začaly až v roce 1924.

Předposlední zimní olympiáda

R. 2010, konala se v únoru ve Vancouveru. Těchto olympijských her se zúčastnilo 29 zemí. Rozdali 258 medailí. Vancouver byl již třetím kanadským městem, kde se konala olympiáda.

Poslední letní olympiáda

Konala se r. 2012 v Londýně ve Velké Británii. V Londýně se konala olympiáda už po třetí. Těchto olympijských her se zúčastnilo 85 zemí. Soutěžilo se v 26 sportech rozdělených do 39 disciplín.

	země	zlato	stříbro	bronz	celkem		země	zlato	stříbro	bronz	celkem
1.	Kanada	14	7	5	26	1.	USA	46	29	29	104
2.	Německo	10	13	7	30	2.	Čína	38	27	23	88
3.	USA	9	15	13	37	3.	V.Británie	29	17	19	65
14.	Česko	2	0	4	6	19	Česko	4	2	2	10

To jsou naši olympionici za olympiády v letech 2010, 2012 a 2014:**Zimní olympiáda 2010****Zlato vybojovala**

rychloubruslení (3000 a 5000 m)

- Martina Sáblíková

Bronz vybojovali

rychloubruslení (1500 m) - Martina Sáblíková

běžecské lyžování (15km) - Lukáš Bauer

běžecské lyžování 4x10 km - Martin Jakš,

Lukáš Bauer, Jří Magál, Martin Koukal

alpské lyžování - slalom Šárka Zábrobská

Zimní olympiáda 2014**Zlato vybojovaly**

rychloubruslení (5000 m) - Martina Sáblíková

ženy snowboardcross - Eva Samková

Stříbro vybojovali

rychloubruslení (3000m) - Martina Sáblíková

biatlon smíšená štafeta - G.Soukalová,

V.Vítková, J.Soukup, O.Moravec

biatlon ženy hrom.start – Gabriela Soukalová

biatlon muži stíhací závod – Ondřej Moravec

Bronz vybojovali

biatlon - muži hrom. start - Ondřej Moravec

biatlon - muži sprint - Jaroslav Soukup

Letní olympiáda 2012**Zlato vybojovali**

veslování (2 km) - Miroslava Knapková

hod oštěpem - Barbora Špotáková

atletika - David Svoboda

cyklistika horská kola - Jaroslav Kulhavý

Stříbro vybojovali

tenis dvojhra - Andrea Hlaváčková,

Lucie Hradecká

vodní slalom kajak (1 km)

- Vavřinec Hradílek

veslování skif (2km) - Ondřej Synek

Bronz vybojovali

střelba z pušky (50m) - Adéla Šýkorová

atletika (400m překážek)

- Zuzana Hejnová

vodní sprint čtyřkajak (1 km) - Jan Štěrba,

Josef Dostál, Daniel Havel, Lukáš Trefil

Viktor Dostál, VI.A

NAŠE PŘÍBĚHY

Jak mě podvedla Alza

Myslel jsem si, že Alza.cz je spolehlivý obchod s elektronikou, jenže jsem se spletl. Vloni na podzim jsem si u nich koupil vrtulník, nebyl zrovna nejlevnější. Zaplatil jsem ho ze svých peněz. Stál více než 1300 Kč. Zacházel jsem s ním dobře.

S vrtulníkem jsem lítal dohromady asi pětkrát

a vždy zhruba 10 minut. Měl jsem ho necelý měsíc a za tu dobu se obrousilo jedno kolečko. Šel jsem do Alzy vrtulník reklamovat. Tam mi ale řekli, že je to běžné opotřebení. Odmítli mi vrtulník opravit, vyměnit a ani mi nevrátili peníze. Na nový si jen tak znova nenašetřím, a proto si už příště dobře rozmyslím, kde utratím svoje peníze. U Alzy to už určitě nebude.

David Šalanda, V.A

Helikoptéra

K Vánocům jsem dostal helikoptéru na ovládání. První den jsem vzlétl a bum! do dveří auta. Druhý den jsem spadl z pěti metrů na beton. Třetí, čtvrtý, pátý a šestý den jsem se nezlepšoval. Sedmý den jsem zjistil na internetu, že signál ruší slunce, mikrovlnky atd. A že malým kolečkem na straně ovladače se vyrovnává stabilizátor, a pak už mi to šlo.

Poslední den ve středu jsem si nevšiml, že fouká vítr, a narazil jsem do stromu a zničil prostředek vrtulí. A teď hledáme opravnu.

Viktor Žárský, V.B

Procházka

Jednoho dne jsem se šel kouknout u babičky na náš rybník. Než jsem tam došel, uslyšel jsem chrochtání a velice hlasité. Zastavil jsem se, rozhlídl, a najednou malé prasátko, běhalo okolo mě jako blázen. Ale trochu jsem se bál, že někde blízko je jeho matka. Radši jsem šel domů. Ale ono šlo za mnou. Chtěl jsem si na něj sáhnout, a šlo to. Myslel si, že jsem jeho matka.

Řekl jsem to dědovi. Ten mi řekl, že

s ním pojedeme ke kamarádovi. On má totiž ohradu, kde má různá lesní zvířata: jeleny, dva jezevce, pár prasat, ježky a sýkorky.

Nechtěl jsem ho dát. Protože jsem měl konečně nějaké zvířátko, on mě měl rád a já jeho. Pojmenoval jsem ho Ota. Teď už jsem se s ním jen rozloučil a jeli jsme domů. Škoda, aspoň jsem si s ním pohrál v autě. Běhal mi po kolenou a já jsem mu házel svůj zmačkaný papír.

Martin Novák, V. B

Můj křeček Ferda

Jednoho dne mi rodiče koupili křečka, dali jsme mu jméno Ferda. Měli jsme ho asi měsíc a zjistili jsme, že když jsme ho koupili, tak byl už nastydlý. Za půl roku jsem spala u babičky, a když jsem přijela domů, tak byl mrtev a celou noc jsem probřečela, ten týden nastal smutek. Bylo to hrozné.

Monika Halamová, V.B

Duch

Jednou v noci, když byla úplná tma, jsem se doopravdy bál. Protože byl doma duch. Najednou něco zašustilo a zapraskalo, byl jsem přesvědčen, že je doma duch. Celou noc jsem nemohl usnout. Potom jsem šel na záchod a uviděl jsem toho ducha. Nakonec se ukázalo, že ten duch byl Filípek, moje andulka. Další den jsem mohl konečně usnout.

Jan Kuda, V.B

1.,5.,6. J.Ryabyts, 2. M.Kolář, 3.,4. A.Le Thi (VII.A),7. A.Kraeva (VII.B), 8. J. Jue Li (VII.A)

LITERÁRNÍ PŘÍLOHA

Vánoční ozdoby

Na Vánoce se vyráběly různé ozdoby. Klasická ozdoba je koule. V minulosti se stromy zdobily oříšky, jablkem a podobně. Koule se vyráběly například drátěné, skleněné a

z tvrzeného skla i nerozbitné. Každý rok je jiný trend ve zdobení stromků. Vyráběly se i jiné ozdoby, než jenom koule. Různé figurky, šišky, koule a různé jiné druhy. My doma máme Vánoce v klasických barvách v červené, zelené a zlaté. Vánoce jsou svátky klidu a míru.
Kryštof Pospíšil, V.B

Zima

Zima začala minulý měsíc, přesněji 21. prosince byl zimní slunovrat. Počasí je mrazivé, větrné a chladné. Po ránu se vytvářejí námrazy, které jsou pro řidiče velmi nebezpečné. Když začne padat třpytivý bělostný a čistý sníh, cítím chvilkové nadšení z brzkého příchodu Vánoc. Těším se na vánoční prázdniny a rodinnou pohodu.

Hana Ha Le Viet, V.B

Radovánky bez sněhu

Říkám se: „Další zkažená zima!“
Bez sněhu, všude čvachtá bláto, nedá se bruslit na rybnících, natož aby se dalo bobovat na kopcích.

Doma sedíme na pohovce u televize, no zkrátka se venku nedají dělat žádné zimní sporty a jen se nudíme. Ještě, že si mě vyzvedli strýčci z Volfartic u České Lípy a vzali mě k sobě na pár dní.

První den jsme se strýčkem byli v Liberecké zoo na sváteční prohlídce s průvodkyní, která nám vyprávěla o zajímavostech ze života

žiraf, slonů a pand. Další den jsme se d druhým strýčkem vydali na celodenní túru na Děčínský Sněžník, vysoký 723 m. Je to hora, na jejímž vrcholu je stará kamenná rozhledna, z které jsme viděli nejen německé Drážďany, ale i padesát kilometrů vzdálený Říp.

I zima bez sněhu přináší kladné věci, například na procházkách nemáme mokré boty a nikdo po nás nehází sněhové koule!

Zima je moje nejoblíbenější období! A to i bez sněhu!

Jan Grasser, V.B

Zima

Zima je moje druhé nejoblíbenější roční období. Můžeme se koulovat, bobovat, stavět sněhuláka, lyžovat atd. Vždy, když jdeme z koulovačky, tak si potom dáme horkou čokoládu. Někdy o zimních prázdninách jedeme na Ukrajinu, a tam je sníh krásně třpytivý a lepivý, takže se dá dobře stavět sněhulák. Zimu mám taky ráda proto, protože jsou Vánoce a taky Nový rok. Tak to vždy vydržím, abych viděla ohňostroj. Zimu mám prostě ráda.
Uljana Ryško, V.B

Krajina v mrazu

Opět přichází zima. Období, kdy se příroda pustí do spánku. V okolí panuje jen námraza a vánice. Krutá zima přináší záhadnou krásu, při které ji doprovází věrný sněhový kamarád. Svým bílým odstínem obarví jak stromy i celou krajinu. Naštěstí pochmurnou atmosféru obohatí zpěvy vytrvalých ptáčků. Kromě toho chladu zima symbolizuje vánoční koledy a vůně čerstvě upečeného cukroví.

Mai Chi Chudáčková, V. B

Hory

Minulý rok jsme byli na horách v Rakousku. Všichni moc rádi lyžujeme, a tak si zasněženou přírodu na horách užíváme. Téměř vždy tady svítí slunce, jiskří sníh a křupe pod lyžemi. Já mám nejraději měkký, hluboký prašan.

Jeden den byla mlha, že jsme neviděli na lyži. Málem jsem mámu ztratila. Vypadalo to, jako by někdo kolem nás rozlil mléko. Sjezdovka byla ten den velmi opuštěná. Příroda nám připadala velmi smutná a stísněná.

Magdalena Novotná, V.B

Moje zvířátka

Moje babička a děda mají hodně koček. My jsme je pojmenovali: Čertice, Berta, Stříbrňák, Fanda, Šmoula, Černuša, Sameťák, a Flíček. Čertice a Berta k nám přišly jako mladá koťata. Jak se k sobě chovali, zjistili jsme, že jsou to sourozenci. Stříbrňák, Fanda, Šmoula, a Černuša jsou také sourozenci, kteří se u nás narodili na půdě. Měli mámu, ale ta jim umřela. Ta se o ně hezky starala. Sameťáka nám dali kamarádi. Sameťák má hebkou srst jako samet a proto mu tak říkáme. Flíček je ještě kotě a přišel k nám sám. Ještě si rád hraje. Nejvíc ho baví, když ho polechtám na bříšku. Potom mi chytí ruku a jemně mne kouše. A ještě k tomu máme psa Míšu, kterého někdo vyhodil z auta v naší vesnici. Ten strašně jí od rána do večera. Nejraději by snědl všechno maso, co máme.

Já si myslím, že máme u babičky a dědy takový malý útulek zvířátek.

Lukáš Tůma, V. A

Příchod na svět

Jednoho dne mamka s tatškou zjistili, že očekávají své první vytoužené miminko. Vdobě těhotenství maminka docházela na zdravotní prohlídky. Nejeden lékař mamince potvrdil pohlaví miminka: „čekáte holčičku“. Mamka s radostí začala nakupovat vybavičku v růžovém pro očekávanou Nikolu.

V den porodu se rodiče své holčičky nemohli dočkat. Při přijetí na sál pan doktor s úsměvem přijímá mamku a říká, tak jdeme přivést na svět tu vaši holku. Po narození miminka všichni žasli údivem, neboť z vytoužené holčičky byl kluk jak buk. No a to jsem já, Radek. Chvilí jsem nosil věci v barvě růžové, ale zanedlouho to rodiče milerádi obměnili.

Radek Janovský, V.B

O koních

Jednou se v údolí Pravdy potkala dvě stáda koní. Zanedlouho se ze dvou stád stalo jedno. Jednoho dne se jedné kobyle narodila dvě hříbata. Byla to šikovná hříbata. Jedno se jmenovalo Karlík a druhé Otík.

Stádo se rozhodlo, že z údolí Pravdy odejde, protože řeka, která protékala údolím Pravdy, začala vysychat. Hříbátkům už byl rok a půl. Celé stádo chtělo jít za vodou. V novém místě bylo krásně, ale byl tam také černý temný les. Všichni ve stádě říkali svým mláďatům, ať tam nechodí.

Karlík měl moc rád vůni lesa, a tak i přes matčino zakázání šel v noci do lesa.

Karlík byl moc tichý, a tak nikoho nevbudil. Ráno se Otík probudil dříve. V noci měl zlé sny. Když se vzbudil a viděl, že Karlík nespí vedle něho ani nikde jinde, tak si pomyslel: „Karlík má rád vůni lesa a les tady je, tak by tam mohl být...“

Otík nemeškal, chtěl hned jít do lesa. Když tu si vzpomněl, že tam nemá chodit. Tak probudil maminku. Otík ale moc tichý nebyl, vzbudil celé stádo. Několik koní s matkou do lesa odešlo. V lese byla ještě tma, a tak Karlíka nemohli najít. Karlík začal být smutný. K večeru Karlíka našťestí našli, maminka ho hned pokárala. Od té doby už do lesa Karlík nikdy sám nešel.

Lukáš Tůma, V.A

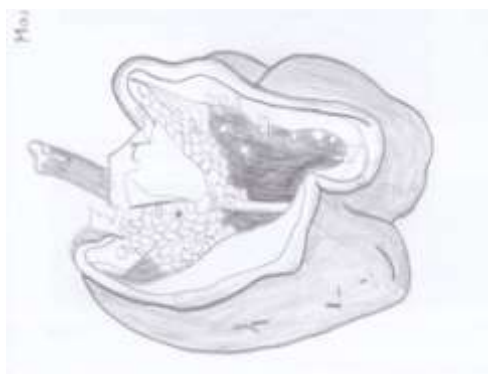
K.Pilařová (V.B)

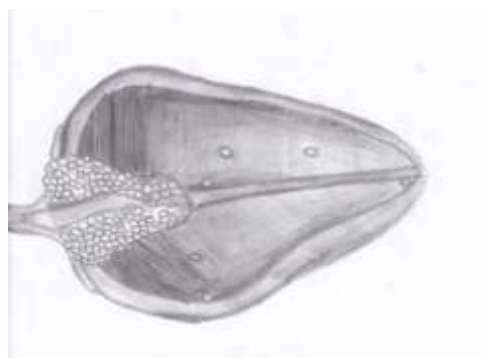
P.Řihová (V.B)

B.Jarolímová (V.B)

M. Ch. Chudáčková (V.B)

M.Prouzová (V.B)

Mé oblíbené místo

Mé oblíbené místo je jako vodopád ticha. Kromě ptačího zpěvu není slyšet vůbec nic. Kolem se rozkládá zdánlivě nekonečný les jako strážce ticha.

Ráno probouzejí trávu třpytivé kapky rosy. Kamenné schody vedou do velké chalupy zaplněné vzpomínkami. Rozkvetlá zahrada rozprostírající se před chalupou připomíná svými barvami malířovu paletu. Pod chalupou zve k odpočinku dřevěné posezení. Když se odpoledne sejde celá rodina, jako by se posezení rozzářilo a dokázalo ze sebe udělat nejpohodlnější místo na celém světě s výhledem do daleké krajiny, vypadající jako na obrazech nejtalentovanějších umělců.

Večer při západu slunce upadá okolí do hlubokého spánku a jen žlutý diamant na ranní obloze dalšího dne jej dokáže opět vzbudit a dodat mu kousek své krásy.

Adéla Převorová, VIII.A

Mé oblíbené místo

Odbila šestá hodina ranní. Celý kraj dřímá zabalen do baldachýnu spánku.

Snad jen na jednu výjimku. Den tu smetl noc z oblohy jako prachovka špínu z poličky. Mýtina na okraji lesa byla plná života. Ať už jste se zadívali na rozkvetlé kopretiny, lemující přední stranu hlavního plácku, kolem kterých poletovaly nenasyté včely, nebo na děti hrající si mezi stany, jejichž radostný křik a jásot se ozýval v tichu přírody. Nebyla to však úplně pravda. Byl tu hluk jako na staveništi, ale ne každý by ho slyšel.

Příroda kolem měla svou vlastní řeč, mluvil jí každý na tomhle nádherném místě. I lidé. Cítili každý nářek, který vydávala tráva, když na ni hrubě došlápli, cítili pohlazení větví stromů, když se jich omylem dotkli při proplétání mezi nimi, cítili i starostlivost větru, který si dával pozor, aby jim nezpůsobil husí kůže.

Pootočila jsem hlavou směrem k východu. Koruny vysokých jehličnanů majestátně čnuly do výšky a jako armáda ochránců střežily hranice tábora. Mezi jejich špičkami, které vlály v teplém ranním vánku, prosvěcovaly první paprsky slunce. Slunce. Tak mohutné, a přesto tak jemné. Jen ono dokázalo na blankytné nebe jemnými tahy nanést všechny teplé

odstíny, které obsahovala jeho paleta. Od světle růžové až po ohnivě rudou. Celý horizont působil jako právě prostřený stůl. Stůl plný jahod, jablek, cukrové vaty a pomerančů. Stačí ochutnat.

Protáhla jsem ruce a napnula svaly. Víčka se mi zavřela. Do uší se mi okamžitě vpila pestrá směsice zvuků. Byly tu celou dobu? Zradil mě zrak natolik, že jsem nevnímala tu pestrost, kterou nabízí okolní orchestr? Teď tu ale byl. A nenechával mě v omylu, že by se snad nemohl rovnat obrazu.

Ptáci zpívali. A říct pouze, že nádherně, by bylo málo. Jejich libé tóny se linuly nad našimi hlavami a vítaly nový den písní. Tu zapěla pěnkava, tu kos. Jakoby měli napsané noty. Ani skladba virtuózů se jim nemohla rovnat.

Potůček, tekoucí táborem a rozdělující ho na dvě části, se ozval hned vzápětí. Jemně šplouchal a šuměl. Vybízel tím uklidňujícím zvukem: „Pojď se svlažit, já ti neublížím.“

A vzduch voněl, ach vzduch tak omamně voněl. Voněl trávou, z které se vypařovala rosa. Voněl čistotou a svěžestí. Voněl nezkaženou, technikou nedotčenou přírodou. Nechala jsem se pohltnout. A teprve tehdy se zdálo, že nic není nemožné.

Aneta Lišková, VIII.B

- „Pepíčku, skloňuj slovo chléb!“
 - „Kdo, co? - Chléb. S kým, s čím? - Se salámem. Komu, čemu? - Mně.“

Ptá se máma malého Pepíčka: "Proč krmíš slepice čokoládou?"
 On odpoví: „Aby mi snesly kindervajíčko.“

V hodině zpěvu vyvolá paní učitelka Pepíčka, aby vyjmenoval bicí nástroje.
 Pepíček odpoví: „Tak to je rákoska, vařečka a řemen!“

Pepíček přijde k lékaři s nateklou tváří.
 Doktor zjišťuje: „Vosa?“

- „Ano!“
 - „Bodla?“
 - „Nestačila, brácha ji vzal lopatou.“

Pepíček se ptá otce: „Tati, automobil se píše s měkkým nebo tvrdým y?“
 - „Napiš prostě auto.“

- „Pepíčku, proč jsi nakreslil tatínkovi zelené vlasy?“
 - „Protože nemám plešatou pastelku.“

Paní učitelka se ptá při matematice Pepíčka: „Když ti dá maminka jednu žvýkačku a tatínek dvě, co budeš mít?“
 - „Prosím, svěží dech!“
 /Filip Martin, V.A/

Povídají si dva policajti: „Ty, slyšel jsi, že letos bude Nový rok v pátek?“
 Druhý říká: „Snad ne třináctého!“

Ptá se policista chodce: „Proč tak řvete?“
 Chodec říká: „Přejelo mě kolo.“
 „Včera tu chlapa přejel trolejbus a ani necekl.“

Baví se dvě blondýny.
 „Právě jdu z těhotenského testu.“
 „A byly otázky těžké?“

Víte, co odpoví blondýnka, když se jí zeptáte, jestli už vyměnila rybičkám vodu?
 - Ne, tu předchozí ještě nevypily.

„Pepíčku, pročpak jsi přišel pozdě do školy?“
 „Jedna paní ztratila tisícovku.“
 „A ty jsi jí pomáhal hledat, vid?“
 „Ne, stál jsem na bankovce a čekal, až odejde!“

CHUCK NORRIS:

- Chucka Norrise kousla kobra,
 po několika minutách kobra umřela.
 - Chuck Norris se narodil v domě, který sám postavil.
 - Chuck Norris je starší než jeho otec.

Muž žádá servírku o kostku cukru do kávy.
 Ale servírka mu říká: „Pane, vždyť jste si vzal už dvanáct kostek cukru.“
 „Já vím, ale všechny se rozpustily!“

/Benjamín Kuneš, V.A/

TAJEMNÝ PES ČENDA A EGYPTSKÝ BŮH

Eliška Dědková (II.A) / Čtení na pokračování /

Kapitola II.

V neděli šli Eliška s Čendou na psí hřiště. I když je Čenda malý pes, jako střední pudl, tak dokázal přeskočit čtyři prkna na sobě a proskočit obručí. Když přišli domů a chtěla Čendovi dát kapsičku Chappi, zazvonil u dveří zvonek. Byla to Elišky nejlepší kamarádka Johana Levová.

„Ahoj, Eli,“ řekla Johana, „něco jsem ti přinesla“.

„Čau, Johan,“ řekla Eliška, „co jsi mi přinesla?“

„Velkou encyklopedii psů,“ řekla Johana, „jé, Eliško ty máš nového psa?“

„Ano,“ řekla Eliška, „jmenuje se Čenda, no když člověku zemře pes, tak potom bude chtít dalšího.“

„Ty sis ho koupila?“ zeptala se Johana.

„Ne, řekla Eliška. Našla jsem ho na prahu přede dveřmi.“

„Ale to by si ho měla vrátit,“ řekla Johana

„Jak ho můžu vrátit, když neměl žádný obojek ani známku,“ řekla Eliška.

Kdy odešla, Eliška si otevřela Velkou encyklopedii psů a začala si číst. Čenda jí vyskočil na klín a začal jí olizovat obličej. Bylo tam napsáno, že:

„V Asuanu před třemi tisíci lety byli psi uctíváni, ale přestože je Egyptané milovali, tak na ně byli krutí.“

O večeri se zeptala svého táty: „Tati, může pes umět mluvit?“

„Nemůže,“ řekl její táta.

„Tati, ale Čenda někdy mluví,“ řekla Eliška.

„To se ti jenom zdá, že mluví, Eliško,“ řekl její táta.

Když si šla lehnout, Čenda si lehnul do nohou postele.

Ráno Čenda nebyl k nalezení. Ani když přišla ze školy nebyl doma. Večer šla do postele. Určitě musela usnout, protože když se probudila, tak někdo klepal na okno. Byl to obrovský orel. Pařáty měl dva metry dlouhé. Eliška zjistila, že není o moc

větší než moucha. A taky pochopila, o co jde. Věděla, že poletí za Čendou. Skočila na rám okna, potom na ptákův ocas a šplhala po hladkém peří nahoru. Když celá udýchaná dorazila nahoru, začal pták mávat křídly, a po několika minutách se vznesli do vzduchu. Po chvíli opustili zemskou atmosféru.

„Kam poletí?“

„Do jaké doby poletí?“

„Čeká tam na ní Čenda?“

Za chvíli zavřela oči a usnula. Když se probudila, cítila pod nohama pevnou zem. Byla v Egyptě před pyramidou. V okně viděla své rodiče, jak leží v posteli. Věděla, že je v Asuanu před třemi tisíci lety, kdy byli psi uctíváni. Když vešla do pokoje svých rodičů, viděla jak její máma sedí na posteli.

„Ahoj, Eliško,“ řekla její máma. „Kde jsi byla?“

„Byla jsem se podívat, jestli tam není Čenda,“ řekla Eliška, „doufám, že se mu něco nestalo.“

„Nemůže se mu něco stát,“ řekla její máma. „Vždyť má na čele znamení Ka, které ho chrání před každým nebezpečím.“

„A teď se jdi obléknout, ať stihneme tu slavnost.“ řekla její máma.

„Ano, mami,“ řekla Eliška.

„Musím ho nějak zachránit,“ říkala si v duchu Eliška.

Když vyšla před pyramidu, uviděla několik klecí se psy. Ale Čenda tam nebyl. Byli tam afghánští chrti, italské chrtice, chrti greyhoundi, barzojové, skotští jelení psy, vipetové a perští chrti.

„Eliško, jdeme,“ zavolala její máma, „loď už čeká!“

„Už jdu, mami,“ odpověděla Eliška.

Když došli k Nilu, kde byla loď, Eliška viděla, jak nakládají klece se psy.

„Mami, a jak dlouho poplujeme?“ zeptala se Eliška.

„Asi dvě hodiny.“ odpověděla její máma.

Eliška omdlela. Když se probudila, byli v půlce cesty. Potom sešla do podpalubí. Ale Čenda tam nebyl.

Tak otevřela jednu klec s afghánským chrtem a začala si ho hladit.

Když ho zavřela zpátky, loď se zastavila. Byli na místě.

„Eliško, kde jsi byla?“ zeptala se její máma, „dělali jsme si s tátou velkou starost.“

„Byla jsem v podpalubí,“ řekla Eliška.

„A co jsi tam dělala?“ zeptal se její táta.

„Hladila jsem si afghánského chrt.“
odpověděla Eliška. (pokračování příště)

A.Richterová (V.B)

M.Prouzová (V.B)

(V.B)

A.Novotná (V.B)

J.S.Vašina (V.B)

RYBÍ ZPRAVODAJ. Vyšlo 25. února 2014 jako 12. číslo školního časopisu Základní školy V Rybníčkách, Praha 10. Literární občasník. Uzávěrka příštího čísla 30.dubna 2014. Redakce: Základní škola V Rybníčkách 31/1980, Praha 10, 100 00. **E-mail:** zitova.rybnicky@seznam.cz. **Literární příspěvky:** E.Dědková (II.A), Z.Pelikánová (IV.A), D.Prouzová, T.Plátenková, J.Šmejkal, J.Jirůtková, K.Pilařová, J.M.Švec, N.Ripamonti, M.Vojáček, D.Šalanda, L.Tůma, B.Kuneš, F.Martin (V.A), Ch.M.Chudáčková, M.Novák, M.Halamová, J.Kuda, H.Viet, M.Novotná, M.Prouzová, M.Li, R.Janovský, V.Žárský, U.Ryško, J.Grasser, K.Pospíšil (V.B), V.Dostál, K. Truchlá, V.Svoboda, F.Drenovac, A.Fenclová, K. Heislová, J.Kyncl, M.Klikar, K. Michelová (VI.A), A.Převorová (VIII.A), A.Lišková (VIII.B). **Obálka** N.Dyo, K.Widtmannová (VI.A), J.Valenta (VI.B), A.Lišková, N.Švihnosová (VIII.B). **Obrazové příspěvky:** M.Ch.Chudáčková, F.Mošanský, A.Richterová, M.Prouzová, A.Novotná, J.S.Vašina, K.Pilařová, P.Řihová, B.Jarolímová (V.B), J.Ryabyts, M.Kolář, J.Jue Li, A.Le Thi (VII.A), A.Kraeva (VII.B).